

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá třemi povídkovými sbírkami Marie Majerové o ženách a lásce z počátku 20. století (*Plané milování*, *Dcery země* a *Mučenky*). Analýza se soustředí na ženu jako literární hrdinku a sleduje její postupnou proměnu v rámci jednotlivých sbírek. Práce si klade za cíl poukázat na autorčin rozmanitý způsob zobrazování ženských hrdinek a její hledání pravého obrazu ženství. V povídkách se kromě ženského příběhu snaží rovněž vypořádat s postavou muže, který je nedílnou součástí v životě ženy. Oba nechává říci svůj příběh jak ve formě dialogů, tak především zobrazením jejich vnitřního myšlení. Druhá polovina práce se proto zabývá narativními strategiemi, jež autorka využila k výstavbě postav fikčního světa. Jako teoretické východisko k jejich analýze jsme zvolili pojetí Stanzelových vyprávěcích situací a Hrabalův návrh konceptu fokalizace, jež umožnil přesněji popsat, jakým způsobem pracuje s prezentací myšlenek postav.